

Kterými větnými členy jsou podtržená slova?

Jít v noci přes hřbitov, to pro mě, který bydlí hned za <u>jeho</u> zdí, není <u>žádné</u> umění.	
Ale tentokrát je ta cesta <u>divná</u> .	
Pomníky jsou v noci <u>větší</u> než ve dne, <u>s tím</u> musíte počítat.	
<u>Ty</u> z hrubého kamene jsou <u>temné</u> , ty z <u>hladkého</u> mramoru se lesknou měsíčním světlem a z hnědých fotografií <u>na vás</u> pomrkávají mrtví rolníci <u>s kníry</u> a nebožky <u>v šátcích</u> na babku.	
<u>Tyhle</u> věci <u>mě</u> neděsí.	
Je tu <u>jiná</u> věc.	
<u>Někdo</u> za mnou jde.	
Slyším <u>jeho</u> kroky.	
Uprostřed hřbitova je <u>kaple</u>	
A u <u>její</u> bílé stěny je <u>ty naše</u> kroky po <u>pískové</u> cestě zvlášť zřetelně slyšet.	
Už je ve mně zase <u>malá</u> dušička	
A šeptá <u>mi</u> : „To je <u>Vlk!</u> <u>Tvůj zakázaný</u> strýc! <u>Všechno</u> ví...	
Skutečně <u>sportovní</u> je <u>chytání</u> kaprů na jednoháček.	
Toto je poslední <u>plavidlo</u> se <u>vším</u> vybavením.	
V člunu je <u>velká</u> nádoba <u>na rybičky</u> .	
Pod rouškou <u>noci</u> čekal jiný dravec <u>na</u> svou <u>kořist</u> .	
Tenký pramínek vody si hloubí v <u>měkké</u> <u>lesní</u> <u>půdě</u> stružku.	